

Overdenking in de dienst voor kerk en wijk, Capelle-Schollevaar, 25 juni 2006, 16.00 uur

Thema: 'De zon – teken van Gods licht' n.a.v. Psalm 84 en Maleachi 4: 1-2

1. De zon: geen god, wel een geschenk van God!

Bent u een zoonaanbidder? In ieder geval zit u vanmiddag hier in de kerk, en niet in de zon, thuis of aan een strand ver weg. Wij kunnen dat wel een beetje lachend zeggen: 'Ben je een zoonaanbidder?' Maar in de tijd van de Bijbel was dat heel reëel: door veel mensen, in allerlei volken, werd de zon daadwerkelijk aanbeden als god. Om die reden zult u in de Bijbel niet vaak een vergelijking tegenkomen van God met de zon. Dat lag heel gevoelig. Des te meer opmerkelijk zijn die twee teksten, die we net gelezen hebben.

'Want God, de HEER, is een zon en een schild,' zingt de dichter van Psalm 84, 'genade en glorie schenkt de HEER, Zijn weldaden weigert Hij niet aan wie onbevangen op weg gaan.'

De dichter van Psalm 84 weet natuurlijk ook wel, dat het heel riskant is om God met de zon te vergelijken. Maar al te gauw denken mensen dat ze dan de zon wel kunnen gaan vereren. Maar blijkbaar vindt hij het voorbeeld zó treffend, dat hij tóch dit beeld gebruikt. Het is alsof hij zeggen wil: 'Anderen maken misbruik van de zon door er een afgod van te maken, maar het zou toch vreselijk zijn als wij dan niet meer de schoonheid van de zon konden zien? Als je nu de zon, die prachtige schepping van God, niet meer mag gebruiken als voorbeeld voor het licht dat God verspreidt, alléén omdat ánderen die zon aanbidden, dan is dat eigenlijk een overwinning van de tegenstander, van de afgoderij. Wij laten ons toch de zon niet afpakken als geweldig symbool van Gods overstelpende goedheid?'

2. Gods mooie gaven mogen we ons niet laten afpakken

Dat in Psalm 84 de zon wordt gebruikt als beeld van God, dat heeft ons heel veel te zeggen. De zon is niet verdacht, omdat anderen ermee aan de haal gaan. Nee, de zon is goed, een heerlijk scheppingswerk van God.

Ook onze tijd heeft z'n afgoden. En ook voor ons komt het er steeds weer op aan, om niet mee te gaan in die afgoderij, maar alles te blijven zien in het licht van God Zelf, Hij die de Schepper is.

Dat valt lang niet altijd mee, soms moet je gewoon wakker geschud worden. Bijvoorbeeld: je uiterlijk. Wat kan dat een afgod worden, waar je eindeloos veel tijd aan besteed, en aandacht. Je wordt er helemaal afhankelijk van: 'Wat zullen anderen van mij zeggen?' Maar het bevrijdende nieuws van de Bijbel, dat is: 'God is de Schepper van je uiterlijk. Je bent goed zoals je bent, je bent Zijn unieke creatie. Kijk maar in de spiegel en zeg het maar gerust: Daar staat een geliefd kind van God.' Je hoeft je uiterlijk niet te verwaarlozen omdat anderen er een afgod van maken. Nee, wees dankbaar voor wat God geeft! En wees er niet van afhankelijk. Als je moeite hebt met je eigen uiterlijk: je bent als mens toch veel méér dan dat? God heeft je als compleet mens gemaakt.

Zo zijn er ook andere afgoden, en steeds weer is dit de boodschap: 'Omdat anderen er een afgod van maken, hoef jij het nog niet minderwaardig te vinden. Blijf het zien in het licht van God.' Ons geld bijvoorbeeld. Het kan een afgod worden, maar wat kun je ook veel goeds doen met geld! Als je je geld blijft zien als een stuk vertrouwen dat God je geeft. Of vakantie. Vakantie kan ook een afgod worden. Gisteren las ik daarover nog een stukje in Trouw. De commentator Willem Breedveld schreef: 'We zijn op vakantie, of we gaan op vakantie, of we zijn pas op vakantie geweest. Drie, vier keer per jaar. En het lijkt wel of we helemaal op die vakanties drijven, dat we er helemaal van afhankelijk zijn geworden, als een soort afgod.'

Vakanties kunnen een afgod worden. En ook bijvoorbeeld een bepaalde belangrijke positie in je werk, waardoor je invloed hebt en macht. Het kan een afgod worden. Je seksualiteit kan een afgod worden. Maar met macht op zichzelf is helemaal niets mis. En seksualiteit is een gave die nog stamt uit het paradijs. Altijd komt het er weer op aan om kritisch te zijn naar onszelf: zijn we bezig met afgoderij, stellen we ons vertrouwen op iets buiten God? Of beleven we de dingen als geschenken van God? Dan gaan we er goed mee om, zoals Hij dat wil.

3. God is een bron van kracht, licht en warmte, net als de zon dat is in de natuur

De dichter van Psalm 84 gebruikt vrijmoedig de zon als voorbeeld voor God, ook al weet hij dat anderen afgoderij bedrijven met de zon. Laat u het mooie van het leven niet ontnemen! Maar waar anderen afgoderij van maken, zie dat in het licht van God. Dank Hem maar, elke dag, voor al die mooie geschenken, en bid Hem dan maar gerust: 'Here God, help me om er zó mee om te gaan zoals U het graag wilt!'

De zon als beeld van God. 'God de HEER, is een zon en schild.' Dat is een prachtige combinatie. De zon verwarmt, de zon geeft licht, de zon geeft leven, de zon geeft energie, de zon maakt je vrolijk en blij. Zó is God een krachtbron die je energie geeft.

En tegelijk is God ook een schild: Hij beschermt je ook tegen alles wat je van buitenaf bedreigt. Met God mag je in geloof op weg gaan, onbevangen, zoals dat hier zo mooi staat, in vers 12. En dan geeft God je genade en glorie. Genade, dat is vergeving van al het kwaad in je leven, genade die je vrijspreekt. Na de komst van Jezus weten we waarom dat is: omdat Hij voor ons gestorven is en weer opgestaan. Maar genade is in de Bijbel nog méér dan vrijspraak. Genade is ook Gods goede werk in ons leven. Zoals wij dat ook weleens zeggen: 'Zo zeg, dat is een begenadigd pianist! Of een begenadigd spreker!' In dat geval is genade een bijzondere gave om iets te kunnen, het is kracht van God die je leven waardevol maakt, kracht waardoor je van alles mag betekenen voor anderen.

'De HEER geeft genade en glorie.' Glorie, of heerlijkheid: je gaat als het ware stralen als de stralen van God op je leven vallen. God is als de zon, en jij wordt als een volle maan, die het licht van God weerkaatst.

4. Als Gods licht op je leven valt, word je een ander mens!

Dat is een proces, een proces van verandering. Als Gods licht op je schijnt, en Hij als een schild om je heen is, dan rijpt als het ware de genade in je, en je gaat steeds meer Zijn glorie weerkaatsen. Zoals de zon de aardbeien laat rijpen, zo wordt ook ons leven steeds meer waardevol in het licht van Gods liefde.

En over datzelfde proces van groei en vernieuwing gaat het ook in Maleachi 4. Maleachi heeft voor zijn tijdgenoten geen gemakkelijke boodschap. Hij is profeet nadat het volk van Juda is teruggekeerd uit de ballingschap in het verre Babylonië. Eindelijk zijn ze weer terug in hun eigen land en in hun eigen stad Jeruzalem. Je zou denken: 'Nu zullen ze uit dankbaarheid toch wel heel dicht bij God blijven.' Maar dat valt tegen. Eigenlijk raakt God uit beeld. En als God uit beeld raakt, dan raak je je kompas kwijt. En heel vaak gaat het dan mis. Zo gaat het in ieder geval hier in Juda.

En nu zegt Maleachi: 'Op een dag komt God Zelf! Dat is de dag van het oordeel. En als dan blijkt dat je niet God hebt gezocht, maar je eigen belang, berg je dan maar! Dan loopt het slecht met je af. Maar,' zegt hij dan namens God, 'voor allen die eerbied voor Mij hebben, zal de zon van de gerechtigheid opgaan, met genezing onder haar vleugels.'

Als God komt, brengt Hij een scheiding aan het licht, een scheiding der geesten. In feite is dat precies wat er is gebeurd toen Jezus op aarde kwam. Je zou kunnen zeggen: in Jezus kwam God Zelf als de zon in de duisternis. Alles kwam toen aan het licht. Pijnlijk is het duidelijk geworden, dat wij als mensen er niet tegen kunnen, als iemand ons in Gods naam de waarheid zegt. Jezus prikte door alle schijnheiligheid heen, en kwam terecht aan een kruis. Joden en niet-Joden, samen hebben we Hem gedood. Gods zon is ontmaskerend. Dat is de éne kant. Maar tegelijk is Gods zonlicht ook genezend. Zoals een oud Joods spreekwoord zegt: 'Als de zon opgaat, nemen de ziekten af.' 'Voor allen die eerbied voor Mij hebben, zal de zon van de gerechtigheid opgaan, met genezing onder haar vleugels.' Zo ging Jezus rond, genezend, liefdevol. Verlamden konden weer lopen, blinden konden weer zien, doven konden weer horen. Als God in je leven komt, dan gebeurt er iets: of je wordt ontmaskerd, of je gaat stralen in het licht van de HERE. Dan gaat je leven opbloeien en openbloeien.

Ik moet u zeggen: ik sta er steeds weer verwonderd van als ik dat zie gebeuren. Als mensen God vinden, wat komt er dan toch een ontzettend stuk stabiliteit, balans, en een diepe blijdschap, en ook meer zelfbeheersing, en dankbaarheid. Daar kom je echt van onder de indruk. De laatste jaren hebben we ook als gemeente hier heel wat mensen mogen begroeten die God zijn gaan ontdekken. Dan gaat echt de zon over je leven op. En er is genezing onder haar vleugels. Vleugels, dat wil zeggen: de stralen van de zon.

Ik denk bijvoorbeeld even aan de kinderen op de openbare scholen, die daar godsdienstles krijgen. Zeker de laatste tijd voel ik me daar weer extra bij betrokken. Ik kreeg een paar brieven van leerlingen. 'Ik vind godsdienst leuk,' schrijft één van hen, 'omdat de liedjes leuk zijn, en de verhalen, en ik kan nu dingen kwijt bij God. Ik kan dingen vragen aan God, maar het mooiste is: ik heb een geloof.' Een ander schrijft: 'Ik vind godsdienst heel leuk. Elke vrijdag geniet ik weer van de lessen. En als de godsdienstjuf niet komt, dan baal ik heel erg. Ik ging op godsdienst omdat ik het wel interessant vond. En nu ben ik gelovig geworden.' En weer een ander schrijft: 'Zonder godsdienst zou ik het op school niet leuk vinden.'

In de levens van die kinderen veranderen er al dingen. De leerkrachten schrijven daarover in hun werkverslagen. Kinderen die heel agressief waren, en veranderen doordat ze gaan bidden. Kinderen die heel verdrietig waren, en teruggetrokken, en die zich gaan uiten en troost vinden. Vorige week hebben we gehoord waarom Kimberly Klijnsmit van twaalf jaar gedoopt wilde worden: 'Ik wil gedoopt worden, omdat ik bij God wil zijn en het geloof wil volgen. Ook omdat ik er heel veel steun in kan vinden. Want toen mijn moeder was overleden, wilde ik met niemand praten, maar met één iemand wel, en dat was God.'

Dat is het, heel concreet: 'Voor allen die eerbied voor Mij hebben, zal de zon van de gerechtigheid opgaan, met genezing onder haar vleugels.' God geeft genade en glorie.

5. Als Jezus terugkomt, gaat dan voor u de zon op?

De woorden van Maleachi, die werden voor een deel al realiteit toen Jezus op aarde kwam. Maar ze worden pas ten volle werkelijkheid als Jezus op aarde terugkomt. Dan zal de zon ten volle opgaan. Dan is er ten volle genezing onder haar vleugelen. Dan is er geen verdriet meer, geen angst, geen pijn. Dan is er ook geen nacht meer, en zelfs de zon is dan net meer nodig, want God Zelf zal ons verlichten.

Hoe zal die dag zijn, voor u, voor jou? Als Jezus terugkomt? Zal het een oordeelsdag zijn, ontmaskerd, ontluisterend? Of een dag dat de zon opkomt? Dat er genezing is? Heelheid? Licht?

God nodigt ons uit, ieder van ons. Vanmiddag. 'Kom maar bij Mij. Dan gaat ook over jouw leven de zon op.' En alles gaat dan stralen. Zoals een landschap waar de zon op straalt opeens vrolijk wordt, en prachtig om te zien.

De zon, teken van Gods licht. Denk er nog eens aan terug, deze zomer! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl